

[Hedelund.]

gennemført, saa er man saglig, men hvis man ikke kan være med til at gennemføre det, saa er man usaglig. Det vil være meget uheldigt, om den højtærede Minister vil opretholde en saadan Distinktion, og jeg tror, den højtærede Minister vil give mig Ret i, at fordi man er uenig om et Forslag, er der ikke noget i Vejen for, at man sagligt kan imødegaa et saadant Forslag.

Naar vi har imødegaaet dette Forslag, og naar jeg mener, at vi har imødegaaet det ud fra rent saglige Betragtninger, er det, fordi vi har den Opfattelse, at det her virkelig, som jeg sagde i Gaar, drejer sig om Fantasibeløb. Den højtærede Minister kritiserede, at jeg havde brugt dette Ord „Fantasibeløb“, men jeg skal nærmere begrunde, hvad jeg forstaar ved Fantasiløb.

Derved forstaar jeg Beløb, som overhovedet ikke eksisterer. Og disse 75 Mill. Kr. findes ikke. Ministeren har dem ikke. De kan skaffes til Veje, uden at Ministeren behøver at gøre sig nogen som helst Anstrengelse, for hvis de enkelte Amter og de enkelte Sogne har Lyst til at komme til at disponere over nogle Millioner Kroner, har de den lige og lette Adgang dertil.

Anderledes vilde Forholdet stille sig, hvis det var saaledes, at Ministeren kom med disse Penge og vilde yde dem som direkte Tilskud til Amterne og Sognene. Jeg maa maaske her gøre den Sidebemærkning, at naar det ærede Medlem Hr. Fisker i sin Slutningsbemærkning i Gaar vilde give det Udseende af, at her drejer det sig om en Tilskudslovgivning, er det jo fuldstændig forkert, for Amterne og Sognene, der kommer til at disponere over disse 75 Mill. Kr., hvis Forslaget bliver ført igennem, maa jo forrente og amortisere hvert eneste Beløb, de faar.

Jeg understregede yderligere og skal gøre det igen, at der her ligger en Forskel mellem det Forslag, man fremsatte, den Gang de to Partier var i Opposition, og det, de fremsætter nu, da de er Regering. Den Gang var Socialdemokratiet villig til at give en mindre Rentelettelse, og det radikale Parti, der selvfølgelig, som jeg udtrykte det i Gaar, var mere storstilet, var villig til at give en større Rentelettelse. Det findes der overhovedet ikke noget af

her, saa Forholdet er det, at Amterne og Kommunerne kommer til at forrente og amortisere hvert eneste Beløb, de faar til Laans herfra.

Jeg vil endelig sige, at det forekommer mig ogsaa, at det er en uheldig Form, dette Forslag har faaet, naar man ved Forslagets § 2 vil paatvinge Kommunerne Laanenes Størrelse. Dette kan ikke være andet end et Indgreb i Selvstyret.

Det ærede Medlem Hr. Steen understregede, forrige Gang et saadant Lovforslag var til Behandling, at en af Opgaverne med denne Lovgivning skulde være at animere Kommunerne til at foretage saadanne Laanetransaktioner. Nu tror jeg ikke, at vi her inde paa Rigsdagen paa nogen Maade kan være interesserede i at animere Amterne og Kommunerne til at laane. I Særdeleshed kan vi ikke være interesserede i at lægge Forholdene saaledes til Rette, som dette Forslag gør, at mange af disse Kommuner, hvis de ønsker at benytte sig af Loven, vil komme til at laane ud over deres økonomiske Evne derved, at vi her inde fra siger, hvor store Laanebeløbene skal være.

Naar man fra Regeringspartiernes Side har givet det Udseende af, at vi overhovedet ikke vilde være med til Gennemførelse af Vejarbejder, maa jeg her overfor nedlægge den allerskarpeste Protest. Vi har været med til at gennemføre den Lovgivning, hvorved der aarlig stilles 36 Mill. Kr. til Disposition til Vejarbejder, og vi ønsker, at alle disse 36 Mill. Kr. bliver anvendt til Vejarbejder ude i Amterne og Kommunerne. Men vi vil ikke blande os ind i, paa hvilken Maade man vil anvende disse 36 Mill. Kr. (Afbrydelse af Steen). Det er det, det ærede Medlem Hr. Steen vil gøre! (Steen: Det har De ogsaa gjort). Nej, det har vi ikke.

Vi sender Pengene ud og siger: Vær saa artig, her har I Pengene, de skal bruges til Vejarbejder, ikke til noget andet, det er Forskellen. Men vi vil ikke blande os ind i, paa hvilken Maade disse Penge administreres. Hvis nu en Kommune siger, vi faar saa og saa store Beløb, og vi vil administrere paa den Maade, at vi i Aar udfører saa og saa store Arbejder, som disse Penge nu kan slaa til, saa kan de gøre det. Men hvis de derimod siger: Vi vil hellere udføre et